

I love to live

I love to live

Margreet Bos

1^e druk 2003 bij Uitgeverij Quintijn
2^e druk 2015, uitgebreid met deel IV
ISBN: 9789402140545
© 2015 Margreet Bos

Aan mijn geweldige ouders

Woord vooraf

Lieve Lezer,

Het is misschien vreemd om mijn boek op deze manier te beginnen, maar als je het boek uit hebt zul je wel gemerkt hebben dat ik nou eenmaal een vreemde ben. Ik heb nog niet eerder een boek geschreven, maar wel heel veel brieven. Daarom is het voor mij makkelijker om dit boek als brief aan jou te beginnen.

xxx Margreet

Proloog

5 juni 1995

Opeens had ik een gigantische hoofdpijn. Hoofdpijn had ik nog nooit gehad, maar toen begreep ik ineens hoe erg het was. De truck ging rijden en dat voelde erg hobbelig en extra pijnlijk. En ik bleef maar schreeuwen: "Stop!! Stop!!" Maar helaas luisterde de chauffeur niet naar mij en ik begreep niet dat Grant er niet voor zorgde.

Deel 1

Amerika

In 1990 verhuisde ik naar de Verenigde Staten. Ik was nog net zeventien. Het was geweldig dat les en Marian, mijn ouders, het goed vonden. Op Schiphol pinkten ze allebei een traantje weg. Ik voelde me enorm schuldig, maar ik ben toch gegaan.

Eerst vloog ik naar New York. Daar moest ik met een bus naar een ander vliegveld rijden. Ik had echt het idee dat ik in een speelfilm zat. Ik had nog nooit Amerikanen ontmoet en de typische Amerikaanse accenten en de Amerikaanse flats waar we langs reden, gaven me een echt speelfilmidee. Vanaf het volgende vliegveld vloog ik naar Pittsburgh. Daar moest ik weer overstappen. Met een heel klein vliegtuigje vloog ik verder naar Morgantown.

Morgantown, West-Virginia

Aan het eind van de middelbare school had ik bedacht dat ik in Amerika wilde studeren. Ik vond scheikunde heel leuk, maar om gewoon scheikunde te gaan studeren leek me te saai. Tijdens de voorlichtingsdag van Wageningen Universiteit ontdekte ik dat er in de studie 'Voeding' ook veel scheikunde zat. Maar deze studie kon ik alleen in Wageningen doen en dat wilde ik echt niet. Het leek me saai om in de stad waarin ik woonde ook te gaan studeren. Gelukkig kreeg ik van mijn vriendin Willemijn het adres van het *Netherlands America Committee for Educational Exchange*, het NACEE, een bureau waar je beurzen voor een studie in Amerika kunt aanvragen. Met dat bureau heb ik contact gezocht. Ik moest een CV, een referentiebrieven van de leraar Engels en twee aanbevelingsbrieven van andere leraren insturen. Op het Wagening Lyceum was het contact tussen de leerlingen en de leraren erg goed en drie docenten hebben schitterende brieven geschreven.

Een maand later werd ik door het NACEE uitgenodigd om op gesprek te komen. Daar was ik wel een beetje nerveus voor, want mijn Engels was niet zo geweldig. Marian bracht me naar Amsterdam. Onderweg heb ik haar in het Engels precies verteld waarom ik zo enthousiast was. Dat was een goede voorbereiding. Mede daardoor verliep het gesprek aardig goed. Ik moest ook allerlei testen doen, zoals de TOEFL (Test of English as a Foreign Language) en de SAT (Scholastic Aptitude Test).